

๒๗. คุณหญิงทองนา (ตอน ๑)

แม่ของลูกเป็นบุตรสาวของหม่อมเจ้าฯ จึงมีคำนำหน้าชื่อว่า หม่อมราชวงศ์หญิง มาตั้งแต่เกิด ท่านมีชีวิตที่สะดวกสบาย อยู่ในรั้วในวัง แวดล้อมไปด้วยข้าทาส บริวาร เวลาไปโรงเรียนก็มีทหารรับใช้ เป็นผู้ติดตามไปด้วยอย่างน้อย ๔ คน

แม้คุณแม่จะมีชีวิตที่สะดวกสบาย แต่คุณแม่ก็เป็นผู้หญิงที่ชอบชีวิตเรียบง่าย สมถะ ไม่ชอบออกงานสังคม ไม่ชอบ เต็มร่ำ แต่ชอบศึกษาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และชอบอ่านหนังสือธรรมะ มีใจ ฝักใฝ่ในทางบุญกุศลตั้งแต่เด็กๆ แต่เนื่องจากคุณแม่ต้องอยู่เฉยๆ เพราะมีคน ทำให้ทุกอย่าง ทำให้คุณแม่รู้สึกเบื่อ จึงขอ ท่านพ่อมาทำงานที่กรมป่าไม้

จนกระทั่งถึงเวลาที่ท่านพ่อท่านแม่
เห็นสมควรจะให้ออกเรือน ท่านก็ได้หาคน
ที่มีฐานะชาติตระกูลเหมาะสมกันเพื่อให้
แต่งงาน แต่คุณแม่ของลูกไม่ชอบใครเลย
จึงปฏิเสธ ต่อมาคุณแม่ได้มาเจอคุณพ่อ
ของลูก ซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน เกิด
ชอบพอกัน แต่ทางท่านพ่อท่านแม่ไม่ชอบ
และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะคุณพ่อ
ของลูกฐานะต่ำศักดิ์ดีกว่า ถึงแม้ว่าคุณพ่อจะ
พอมี ฐานะ แต่ก็ยังเป็นหนุ่มบ้านนอกมี
รกรากอยู่ที่ จ.อุบลราชธานี ดังนั้น ญาติ
ทางฝ่ายคุณแม่จึงดูถูกคุณพ่อว่า เป็นไอ้
หนุ่มบ้านนอก

ในที่สุดการแต่งงานของท่านทั้งสอง
ก็เกิดขึ้น ท่ามกลางความไม่เห็นด้วยเป็น
อย่างยิ่งของญาติทางฝ่ายคุณแม่ หลังจาก
แต่งงานแล้ว เวลาผ่านไป เมื่อคุณแม่
ตั้งครรภ์ได้ ๘ เดือน ก็ย้ายไปอยู่ที่

จ.อุบลราชธานี และก็ไม่ได้ติดต่อกับท่านพ่อ
ท่านแม่และญาติพี่น้องทุกคนอีกเลย
เพื่อเป็นการตัดปัญหาความไม่เข้าใจกัน

เมื่อมาอยู่บ้านนอก คุณพ่อก็ทำ
หน้าที่เป็นพ่อศรีเรือน คือ ไม่ยอมให้
คุณแม่ลำบากตรากตรำเลย คุณพ่อรับ
อาสาทำงานบ้านเองทุกอย่าง ชักผ้าให้คุณ
แม่ เลี้ยงลูกเองเป็นส่วนใหญ่ ปลูกฝังลูกๆ
ทุกคนเสมอว่า คุณแม่ คือ คุณหญิง
ทองนา ให้ปรนนิบัติคุณแม่เป็นอย่างดี
อย่าให้ท่านทำงานหนัก เพราะคุณพ่อคิดอยู่
ตลอดเวลาว่า ท่านไปเอาคุณแม่มาจาก
ในรั้วในวัง เหมือนคว่ำดวงแก้วมาจาก
ปากมังกร จะมาทำให้ตกระกำลำบาก มัน
เสียศักดิ์ศรี จึงทำให้ทุกอย่าง เพื่อให้คุณแม่
อยู่อย่างมีความสุข

บุญใด คุณแม่จึงเกิดมาในตระกูลสูง
มีชีวิตวัยต้นที่ประณีตสุขสบาย แต่ต้อง

พลัดจากวังมาอยู่บ้านนอกที่กัณดาร และ
บุญใดที่แม่มาอยู่ที่กัณดาร แต่ทุกคนกลับ
ดูแลท่านเป็นอย่างดี

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ของลูกเกิดในตระกูลสูง มี
ชีวิตวัยต้นประณีต สุขสบาย แต่พลัดมา
อยู่บ้านนอกที่กัณดาร เพราะในอดีตท่านได้
ทำบุญในพระพุทธศาสนา ได้เป็นกำลัง
สร้างโบสถ์ ถวายเป็นพุทธบูชา มีความ
อ่อนน้อมในพระรัตนตรัย ด้วยบุญนี้จึง
ทำให้เกิดในตระกูลสูง แต่ช่วงท้ายได้เกิด
การกระทบกระทั่งกับทีมงานที่สร้าง
โบสถ์ จึงทำให้เบื่อๆ เลยถอยออกไป
เพราะไม่อยากจะทะเลาะกับใคร จึงทำให้บุญ
หย่อนลงในช่วงหลัง แต่ก็ยังเลื่อมใสในบุญ
อยู่ เพียงแต่ว่าปีติหย่อนลงไป วิบากกรรม

นี่ตามมาส่งผล ทำให้แม่เกิดในตระกูลสูง
แล้วก็พลัดไปอยู่บ้านนอกที่กันดาร แต่แม่
มาอยู่ที่กันดารทุกคนก็ดูแลท่านอย่างดี
เพราะกำลังทานบารมียังมีหล่อเลี้ยงอยู่
เพราะฉะนั้น เวลาทำงานกันเป็นทีมอย่า
ทะเลาะกัน ช่วยกันประคับประคองถนอม
น้ำใจ ให้ใจใสๆ บุญจะได้เต็มที

๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘